

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 520/2007

z dnia 7 maja 2007 r.

ustanawiające środki techniczne dotyczące ochrony niektórych zasobów gatunków masowo migrujących oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 973/2001

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 37,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją 98/392/WE ⁽¹⁾ Wspólnota zatwierdziła Konwencję Narodów Zjednoczonych o prawie morza, zawierającą przepisy i zasady odnoszące się do ochrony żywych zasobów morza i zarządzania tymi zasobami. W ramach swoich szerszych zobowiązań międzynarodowych Wspólnota uczestniczy w wysiłkach zmierzających do ochrony zasobów rybnych na wodach międzynarodowych.
- (2) Zgodnie z decyzją 86/238/EWG ⁽²⁾ od dnia 14 listopada 1997 r. Wspólnota została Umawiającą się Stroną Międzynarodowej konwencji o ochronie tuńczyka atlantyckiego, zwanej dalej „konwencją ICCAT”.
- (3) Konwencja ICCAT stanowi ramy dla współpracy regionalnej w zakresie ochrony zasobów tuńczyka i gatunków tuńczykopodobnych i zarządzania tymi zasobami na Oceanie Atlantyckim i morzach przyległych, poprzez ustanowienie Międzynarodowej Komisji Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego, zwanej dalej „ICCAT”, oraz przyjmowanie zaleceń dotyczących ochrony i zarządzania na obszarze objętym tą konwencją, które są wiążące dla Umawiających się Stron.
- (4) ICCAT zaleciła wprowadzenie szeregu środków technicznych w odniesieniu do niektórych zasobów gatunków masowo migrujących w Atlantyku i Morzu Śródziemnym, określając między innymi dozwoloną wielkość i wagę ryb oraz ograniczenia dotyczące połowów na niektórych obszarach i w niektórych okresach lub przy zastosowaniu określonych narzędzi połowowych oraz ograniczenia zdolności połowowych. Zalecenia te są wiążące dla Wspólnoty i w związku z tym powinny być realizowane.
- (5) Decyzją 95/399/WE ⁽³⁾ Wspólnota zatwierdziła umowę o utworzeniu Komisji ds. Tuńczyka na Oceanie Indyjskim. Umowa ta stanowi właściwe ramy dla pogłębionej współpracy międzynarodowej oraz dla racjonalnego wykorzystania zasobów tuńczyka i gatunków tuńczykopodobnych na Oceanie Indyjskim, poprzez utworzenie Komisji ds. Tuńczyka na Oceanie Indyjskim, zwanej dalej „IOTC”, oraz przyjęcie zaleceń w sprawie ochrony i zarządzania na obszarach IOTC, które stają się wiążące dla Umawiających się Stron.
- (6) IOTC przyjęła zalecenie określające środki techniczne w odniesieniu do niektórych zasobów gatunków masowo migrujących na Oceanie Indyjskim, w szczególności ograniczenia zdolności połowowych. Zalecenie to jest wiążące dla Wspólnoty i w związku z tym powinno zostać ono wprowadzone w życie.
- (7) Decyzją 2005/938/WE ⁽⁴⁾ Wspólnota zatwierdziła Porozumienie w sprawie międzynarodowego programu ochrony delfinów. W związku z tym Wspólnota powinna stosować postanowienia tego porozumienia.
- (8) Cele tego porozumienia obejmują stopniowe ograniczenie przypadkowej śmiertelności delfinów przyławianych podczas połowów tuńczyka za pomocą okrężnic we wschodniej części Oceanu Spokojnego, tak aby osiągnąć poziom zbliżający się do zerowego poprzez ustanowienie rocznych limitów, oraz uzyskanie długoterminowej stabilności zasobów tuńczyka na obszarze objętym porozumieniem.
- (9) Wspólnota ma interesy połowowe we wschodniej części Oceanu Spokojnego oraz uczestniczyła w procesie przyjęcia Konwencji o wzmocnieniu Międzyamerykańskiej Komisji ds. Tuńczyka Tropikalnego zwanej dalej „konwencją z Antigui”. Na mocy decyzji 2005/26/WE ⁽⁵⁾ Wspólnota podpisała konwencję z Antigui oraz rozpoczęła procedurę przystąpienia do tej konwencji. W oczekiwaniu na wprowadzenie w życie konwencji z Antigui Wspólnota, nie będąc Umawiającą się Stroną i współpracując z Międzyamerykańską Komisją ds. Tuńczyka Tropikalnego, zwaną dalej „IATTC”, podjęła decyzję o zastosowaniu środków technicznych przyjętych przez IATTC. Należy zatem dokonać włączenia tych środków do prawa wspólnotowego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 179 z 23.6.1998, str. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 162 z 18.6.1986, str. 33.⁽³⁾ Dz.U. L 236 z 5.10.1995, str. 24.⁽⁴⁾ Dz.U. L 348 z 30.12.2005, str. 26.⁽⁵⁾ Dz.U. L 15 z 19.1.2005, str. 9.

- (10) Zgodnie z decyzją 2005/75/WE⁽¹⁾ od dnia 25 stycznia 2005 r. Wspólnota stała się Umawiającą się Stroną Konwencji o ochronie i zarządzaniu zasobami ryb masowo migrujących w zachodnim i środkowym Pacyfiku, zwaną dalej „konwencją WCPFC”.
- (11) Konwencja WCPFC stanowi ramy dla współpracy regionalnej mającej na celu długoterminową ochronę i zrównoważoną eksploatację zasobów ryb masowo migrujących w zachodnim i środkowym Pacyfiku poprzez utworzenie Komisji Rybołówstwa Zachodniego i Środkowego Pacyfiku (WCPFC).
- (12) Wspólnota powinna zatem stosować postanowienia tej konwencji, jak również środki techniczne przyjęte przez WCPFC.
- (13) Środki techniczne przyjęte przez wspomniane regionalne organizacje rybołówstwa zostały włączone do rozporządzenia Rady (WE) nr 973/2001 z dnia 14 maja 2001 r. ustanawiającego niektóre środki techniczne dotyczące ochrony zasobów gatunków masowo migrujących⁽²⁾.
- (14) Przyjęcie nowych środków technicznych przez wspomniane organizacje, jak również uaktualnienie środków, które obowiązują od czasu przyjęcia rozporządzenia (WE) nr 973/2001, wymaga uchylecia tego rozporządzenia oraz zastąpienia go niniejszym rozporządzeniem.
- (15) Ograniczenia zdolności połowowych powinny zostać określone zgodnie z art. 20 rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa⁽³⁾.
- (16) Środki niezbędne do wykonania niniejszego rozporządzenia powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji⁽⁴⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

TYTUŁ I

PRZEPISY WSTĘPNE

Artykuł 1

Cel

Niniejsze rozporządzenie określa techniczne środki ochrony mające zastosowanie do prowadzenia połowu i wyładunku niektórych zasobów gatunków masowo migrujących, określonych w załączniku I, jak również gatunków przyławianych.

Artykuł 2

Zakres stosowania

Bez uszczerbku dla art. 9, niniejsze rozporządzenie stosuje się do statków pływających pod banderą państw członkowskich i wpisanych do rejestru we Wspólnocie (zwanymi dalej „statkami rybackimi Wspólnoty”).

Artykuł 3

Definicje

Na użytek niniejszego rozporządzenia:

- 1) „gatunki masowo migrujące” oznaczają gatunki wyszczególnione w załączniku I;
- 2) „tuńczyki i gatunki tuńczykopodobne określone przez ICCAT” oznaczają gatunki wyszczególnione w załączniku II;
- 3) „limit śmiertelności delfinów” oznacza limit określony w art. V Porozumienia w sprawie międzynarodowego programu ochrony delfinów⁽⁵⁾;
- 4) „połowy rekreacyjne” oznaczają działalność połowową wykorzystującą żywe zasoby wodne w celach rekreacyjnych lub sportowych;
- 5) „sieci okrążające” oznaczają sieci okalające ryby jednocześnie z boków i od spodu, wyposażone lub nie w linię sznurującą;
- 6) „okrężnica” oznacza każdą sieć okrążającą, której dno zaciska się za pomocą liny sznurującej przechodzącej przez serię pierścieni wzdłuż podbory, umożliwiającej jej ściąganie i zamykanie. Okrężnica może być stosowana w połowach małych gatunków pelagicznych, dużych gatunków pelagicznych i gatunków głębinowych;

⁽¹⁾ Dz.U. L 32 z 4.2.2005, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 137 z 19.5.2001, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 831/2004 (Dz.U. L 127 z 29.4.2004, str. 33).

⁽³⁾ Dz.U. L 358 z 31.12.2002, str. 59.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 2006/512/WE (Dz.U. L 200 z 22.7.2006, str. 11).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 348 z 30.12.2005, str. 28.

- 7) „sznury haczykowe” oznaczają narzędzie połowowe składające się ze sznura podstawowego, do którego podczipione są sznury dodatkowe (stągiewki) wyposażone w liczne haczyki, których długość i rozstawienie jest zróżnicowane w zależności od gatunku docelowego. Sznury takie mogą być rozmieszczone pionowo lub poziomo w stosunku do powierzchni wody; mogą być wystawiane na dnie lub blisko dna (sznury haczykowe kotwiczone) lub mogą unosić się w toni wodnej, lub w pobliżu powierzchni wody (sznury haczykowe przypowierzchniowe);
- 8) „haczyki” oznaczają zaostrzone, wygięte kawałki drutu stalowego wyposażone zazwyczaj w zadziór. Ostrze haczyka może być proste lub nawet odwrócone i zakrzywione; trzonek haczyka może mieć rozmaite formy i długości, a jego przekrój może być okrągły (regularny) lub spłaszczony (kuty). Całkowita długość haczyka odpowiada całkowitej maksymalnej długości trzonka, mierzonej od końca służącego do wiązania sznura (zazwyczaj w formie oczka) aż do najdalszego punktu wygięcia. Szerokość haczyka odpowiada największej odległości w linii poziomej pomiędzy zewnętrzną częścią trzonka a zewnętrzną częścią zadzioru;
- 9) „urządzenia powodujące koncentrację ryb (FAD)” oznaczają narzędzie połowowe pływające na powierzchni wody służące do wabienia ryb;
- 10) „taklowiec do połowów tuńczyka” oznacza statek wyposażony w sprzęt do połowów haczykowych tuńczyka.

Artykuł 4

Obszary

Na użytek niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje wód morskich:

1) obszar 1

wszystkie wody Oceanu Atlantyckiego oraz mórz przyległych objęte konwencją ICCAT, jak określono w jej art. 1;

2) obszar 2

wszystkie wody Oceanu Indyjskiego objęte umową o utworzeniu IOTC, jak określono w jej art. 2;

3) obszar 3

wszystkie wody wschodniej części Oceanu Spokojnego, jak określono w art. 3 Porozumienia w sprawie międzynarodowego programu ochrony delfinów;

4) obszar 4

wszystkie wody zachodniego i środkowego Oceanu Spokojnego, jak określono w art. 3 konwencji WCPFC.

TYTUŁ II

ŚRODKI TECHNICZNE STOSOWANE NA OBSZARZE 1

ROZDZIAŁ 1

Ograniczenia stosowania niektórych rodzajów statków i narzędzi połowowych

Artykuł 5

Ochrona opastuna w niektórych wodach tropikalnych

1. Połowy tuńczyka sejnierami lub taklowcami są zabronione w okresie od dnia 1 do 30 listopada na obszarze wyznaczonym w następujący sposób:

- granica południowa: 0° szerokości geograficznej południowej,
- granica północna: 5° szerokości geograficznej północnej,
- granica zachodnia: 20° długości geograficznej zachodniej,
- granica wschodnia: 10° długości geograficznej zachodniej.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji, najpóźniej do dnia 15 sierpnia każdego roku, sprawozdanie w sprawie wdrożenia powyższego środka i, w odpowiednich przypadkach, dołączają wykaz naruszeń popełnionych przez pływające pod ich banderą statki rybackie Wspólnoty, które zostały pociągnięte do odpowiedzialności przez właściwe organy.

Artykuł 6

Połowy tuńczyka błękitnopłetwego na Morzu Śródziemnym

1. Połowy tuńczyka błękitnopłetwego okrężnicami są zabronione na Morzu Śródziemnym w okresie od dnia 16 lipca do dnia 15 sierpnia.

2. Zabronione jest prowadzenie połowów tuńczyka błękitnopłetwego za pomocą sznurów haczykowych przypowierzchniowych ze statków o długości przekraczającej 24 m w okresie od dnia 1 czerwca do dnia 31 lipca. Długości statków określa się zgodnie z załącznikiem III.

3. Zakazane jest stosowanie samolotów lub śmigłowców w celu wspomagania połowów tuńczyka błękitnopłetwego na Morzu Śródziemnym w okresie od dnia 1 czerwca do dnia 30 czerwca.

4. Okresy i obszary określone w niniejszym artykule, a także długość statków podana w załączniku III mogą zostać zmienione przez Komisję zgodnie z wiążącymi dla Wspólnoty zaleceniami ICCAT, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 30.

Artykuł 7

Połowy bonito, opastuna i tuńczyka żółtopłetwego na niektórych wodach Portugalii

Zakazane jest zatrzymywanie na statku jakiegokolwiek ilości bonito, opastuna lub tuńczyka żółtopłetwego, które zostały złowione przy użyciu okrężnic na wodach będących pod zwierzchnictwem lub jurysdykcją Portugalii, na podobszarze ICES X na północ od 36°30' N lub na obszarach CECAF na północ od 31° N i na wschód od 17°30' W; zakazane jest prowadzenie połowu wymienionych gatunków na wymienionych obszarach przy użyciu wymienionych narzędzi.

ROZDZIAŁ 2

Minimalna wielkość

Artykuł 8

Wymiary

1. Osobnik jest uważany za niewymiarowego, jeżeli jego wymiary są mniejsze od minimalnych wymiarów określonych dla danego gatunku w załączniku IV.

2. Wymiary określone w załączniku IV mogą zostać zmienione przez Komisję zgodnie z wiążącymi dla Wspólnoty zaleceniami ICCAT, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 30.

Artykuł 9

Zakazy

1. Zakazane jest zatrzymywanie na statku, przeladowywanie, wyładowywanie, transportowanie, składowanie, wystawianie na sprzedaż, sprzedawanie lub wprowadzanie do obrotu ryb niewymiarowych z gatunków masowo migrujących wyszczególnionych w załączniku IV, które zostały złowione na obszarze 1. Osobniki takie powinny zostać uwolnione do morza natychmiast po złowieniu.

2. Zakazane jest dopuszczanie do swobodnego obrotu lub sprzedawanie we Wspólnocie niewymiarowych ryb pochodzących z państw trzecich i należących do gatunków masowo migrujących wymienionych w załączniku IV, które zostały złowione na obszarze 1.

Artykuł 10

Pomiar wielkości

1. Długość wszystkich gatunków, oprócz żaglicowatych, powinna być mierzona jako długość ogonowa, to znaczy odległość w linii pionowej pomiędzy końcem górnej szczęki a końcem najkrótszego promienia płetwy ogonowej.

2. W odniesieniu do żaglicowatych wielkość jest mierzona od czubka dolnej szczęki do rozwidlenia płetwy ogonowej.

Artykuł 11

Procedura pobierania próbek tuńczyka błękitnopłetwego w kłatkach

1. Każde państwo członkowskie ustanawia procedurę pobierania próbek mającą na celu ocenę ilości złowionego tuńczyka błękitnopłetwego w podziale według jego wielkości.

2. Ocenę wielkości przeprowadza się na próbce złożonej ze 100 sztuk na 100 ton żywych ryb lub na próbce reprezentującej 10 % całkowitej ilości ryb znajdujących się w klatce. Próbkę pobierana jest w czasie odłowu na farmie zgodnie z metodą przyjętą przez ICCAT w odniesieniu do przekazywania danych w ramach zadania nr II.

3. Opracowuje się dodatkowe metody i procedury pobierania próbek, dotyczące ryb hodowanych przez okres dłuższy niż jeden rok.

4. Próbkę pobierane są losowo w czasie odłowu i obejmują wszystkie klatki. Dane przekazywane są do ICCAT do dnia 31 lipca w odniesieniu do próbek pobranych w poprzednim roku kalendarzowym.

ROZDZIAŁ 3

Ograniczenie liczby statków

Artykuł 12

Opastun i tuńczyk długopłetwy w północnym Atlantyku

1. Rada, stanowiąc zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 20 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002, określa liczbę i łączną pojemność według tonażu brutto (GT) statków rybackich Wspólnoty o długości całkowitej przekraczającej 24 metry, przeznaczonych do połowu opastuna jako gatunku docelowego na obszarze 1. Dane te określa się:

a) jako średnią liczbę i pojemność, podaną w tonach brutto, statków rybackich Wspólnoty prowadzących połowy opastuna jako gatunku docelowego na obszarze 1 w okresie od 1991 r. do 1992 r.; oraz

b) na podstawie informacji o ograniczeniu liczby statków Wspólnoty prowadzących połowy opastuna w 2005 r., przekazanych ICCAT w dniu 30 czerwca 2005 r.

2. Rada, stanowiąc zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 20 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002, określa liczbę statków rybackich Wspólnoty prowadzących połowy tuńczyka długopłetwego północnego Atlantyku jako gatunku docelowego. Liczbę tę ustala się jako średnią liczbę statków rybackich Wspólnoty prowadzących połowy tuńczyka długopłetwego na północnym Atlantyku jako gatunku docelowego, w okresie od 1993 r. do 1995 r.

3. Rada, stanowiąc zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 20 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002, rozdziela pomiędzy państwa członkowskie:

- a) liczbę i pojemność wyrażaną w GT zgodnie z ust. 1;
- b) liczbę statków określoną zgodnie z ust. 2.

4. Do dnia 15 maja każdego roku każde państwo członkowskie przekazuje Komisji w zwyczajowo przyjęty sposób przekazywania danych:

- a) wykaz statków o długości przekraczającej 24 metrów pływających pod jego banderą poławiających opastuna;
- b) wykaz statków pływających pod jego banderą, prowadzących ukierunkowane połowy tuńczyka długopłetwego na północnym Atlantyku.

Komisja przekazuje te informacje do sekretariatu ICCAT przed dniem 31 maja każdego roku.

5. Wykazy, o których mowa w ust. 4, zawierają wewnętrzny numer w rejestrze statków rybackich przydzielony każdemu statkowi zgodnie z załącznikiem I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 26/2004 z dnia 30 grudnia 2003 r. dotyczącego rejestru statków rybackich Wspólnoty ⁽¹⁾ oraz stosowany rodzaj narzędzia połowowego.

ROZDZIAŁ 4

Gatunki niedocelowe oraz połowy sportowe i rekreacyjne

Artykuł 13

Marliny

Państwa członkowskie zachęcają do stosowania ochronnych linek płoszących na krętlikach pozwalających na łatwe uwalnianie żywych marlinów błękitnych oraz marlinów białych.

Artykuł 14

Rekiny

1. Państwa członkowskie zachęcają do uwalniania przypadkowo złowionych żywych rekinów, w szczególności osobników młodocianych.

2. Państwa członkowskie zachęcają do zmniejszenia liczby odrzucanych rekinów poprzez poprawę selektywności narzędzi połowowych.

Artykuł 15

Żółwie morkie

Państwa członkowskie zachęcają do uwalniania przypadkowo złowionych żywych żółwi morskich.

⁽¹⁾ Dz.U. L 5 z 9.1.2004, str. 25. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1799/2006 (Dz.U. L 341 z 7.12.2006, str. 26).

Artykuł 16

Połowy sportowe i rekreacyjne na Morzu Śródziemnym

1. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki mające na celu zakazanie stosowania na Morzu Śródziemnym sieci ciągnionych, sieci okrążających, okrężnic, drag, sieci skrzelowych, sieci trójściennych i sznurów haczykowych co połowów rekreacyjnych i sportowych tuńczyka i gatunków tuńczykopodobnych.

2. Państwa członkowskie zapewniają, że tuńczyk i gatunki tuńczykopodobne złowione na Morzu Śródziemnym w ramach połowów rekreacyjnych lub sportowych nie są wprowadzane do obrotu.

Artykuł 17

Sprawozdanie

W terminie do dnia 15 sierpnia każdego roku państwa członkowskie przekazują Komisji sprawozdanie dotyczące wdrożenia przepisów niniejszego rozdziału.

TYTUŁ III

ŚRODKI TECHNICZNE STOSOWANE NA OBSZARZE 2

ROZDZIAŁ 1

Ograniczenie liczby statków

Artykuł 18

Liczba statków posiadających zezwolenie

1. Rada, stanowiąc zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 20 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002, określa liczbę statków rybackich Wspólnoty o długości całkowitej przekraczającej 24 metry, które mogą prowadzić połowy na obszarze 2. Liczbę tę ustala się jako liczbę statków rybackich Wspólnoty wpisanych do rejestru statków IOTC w 2003 r. Ograniczenie liczby statków musi odpowiadać tonażowi całkowitemu wyrażonemu w tonach brutto (GT). W przypadku wymiany statków tonaż całkowity nie może zostać przekroczony.

2. Rada, stanowiąc zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 20 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002, rozdziela pomiędzy państwa członkowskie liczbę statków określoną zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu.

ROZDZIAŁ 2

Gatunki niedocelowe

Artykuł 19

Rekiny

1. Państwa członkowskie wykorzystują wszelkie możliwe środki, aby zachęcić do uwalniania przypadkowo złowionych żywych rekinów, w szczególności osobników młodocianych.

2. Państwa członkowskie zachęcają do zmniejszenia liczby odrzucanych rekinów.

Artykuł 20**Żółwie morskie**

1. Państwa członkowskie wykorzystują wszelkie możliwe środki, aby zmniejszyć wpływ rybołówstwa na żółwie morskie, w szczególności poprzez stosowanie środków przewidzianych w ust. 2, 3 i 4.

2. Stosowanie każdego narzędzia połowowego podlega następującym warunkom:

- a) zachowanie właściwego sposobu posługiwania się danym narzędziem, w tym przywracania do normalnego stanu i bezzwłocznego uwalniania żółwi złowionych przypadkowo (na haczyk lub w sieci) lub przyłowionych;
- b) posiadanie na statku sprzętu niezbędnego do uwalniania żółwi morskich złowionych przypadkowo lub przyłowionych.

3. Stosowanie okrężnicy podlega następującym warunkom:

- a) obowiązek unikania, gdy jest to możliwe, otaczania siecią żółwi morskich;
- b) określanie i stosowanie parametrów narzędzi połowowych pozwalających zminimalizować przyławianie żółwi morskich;
- c) przyjęcie wszelkich środków niezbędnych do uwalniania żółwi morskich otoczonych lub złowionych;
- d) przyjęcie wszelkich środków niezbędnych do monitorowania urządzeń powodujących koncentrację ryb, w które mogłyby złapać się żółwie morskie, w celu uwalniania złowionych żółwi i odzyskiwania niewykorzystywanych urządzeń.

4. Stosowanie sznurów haczykowych podlega następującym warunkom:

- a) opracowanie i wprowadzenie takich połączeń haczyków, rodzajów przynęty, głębokości oraz typów sieci i technik połowowych, które prowadzą do zmniejszenia połowów przypadkowych i przyłowów, jak również śmiertelności żółwi morskich;
- b) posiadanie na statku sprzętu niezbędnego do uwalniania żółwi morskich złowionych przypadkowo lub przyłowionych, w tym narzędzi do ich odczepiania lub do przecinania sznurów i podbieraków.

TYTUŁ IV

ŚRODKI TECHNICZNE STOSOWANE NA OBSZARZE 3**Artykuł 21****Przeładunek**

1. Zakazane jest stosowanie statków pomocniczych do wspomagania statków prowadzących połowy za pomocą urządzeń powodujących koncentrację ryb.

2. Zakazane są przeładunki ryb na morzu dokonywane przez sejnery.

Artykuł 22**Ograniczenie liczby statków**

1. Rada, stanowiąc zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 20 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002, określa liczbę sejnerów Wspólnoty, które mogą prowadzić połowy na obszarze 3. Liczbę statków ustala się jako liczbę sejnerów Wspólnoty wpisanych na dzień 28 czerwca 2002 r. do rejestru IATTC.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji przed dniem 10 grudnia każdego roku wykaz statków pływających pod ich banderą, planujących połowy tuńczyka na obszarze 3. Statki, które nie są wyszczególnione we tym wykazie uważa się za niepracujące i nie mogą one prowadzić połowów w danym roku.

3. Wykazy zawierają wewnętrzny numer w rejestrze statków rybackich przydzielony każdemu statkowi zgodnie z załącznikiem I do rozporządzenia (WE) nr 26/2004 oraz stosowany rodzaj narzędzia połowowego.

Artykuł 23**Ochrona delfinów**

Tylko statki rybackie Wspólnoty prowadzące połowy na warunkach określonych w Porozumieniu w sprawie międzynarodowego programu ochrony delfinów, które miały przydzielone limity śmiertelności delfinów (DML), są uprawnione podczas połowu tuńczyka żółtopłetwego na obszarze 3 do otaczania okrężnicami stad lub grup delfinów.

Artykuł 24**Wnioski o przydzielenie DML**

Do dnia 15 września każdego roku państwa członkowskie przekazują Komisji:

- a) wykaz statków pływających pod ich banderami o ładowności większej niż 363 tony metryczne (400 ton netto), dla których wystąpiono z wnioskiem o przydzielenie DML na cały nadchodzący rok;
- b) wykaz statków pływających pod ich banderami o ładowności większej niż 363 tony metryczne (400 ton netto), dla których wystąpiono z wnioskiem o przydzielenie DML na pierwsze lub drugie półrocze nadchodzącego roku;

c) dla każdego statku, dla którego wystąpiono z wnioskiem o przydzielenie DML, zaświadczenie stanowiące, że statek posiada właściwe narzędzia połowowe i wyposażenie do ochrony delfinów oraz że jego kapitan ukończył zatwierdzone szkolenie w zakresie techniki ratowania i uwalniania delfinów;

d) wykaz statków pływających pod ich banderami, które prawdopodobnie będą prowadzić połowy na wymienionym wyżej obszarze w nadchodzącym roku.

Artykuł 25

Rozdział DML

1. Państwa członkowskie zapewniają, by wnioski o DML były zgodne z warunkami określonymi w Porozumieniu w sprawie międzynarodowego programu ochrony delfinów oraz ze środkami ochronnymi przyjętymi przez IATTC.

2. Komisja bada wykazy i ich zgodność z postanowieniami Porozumienia w sprawie międzynarodowego programu ochrony delfinów i środkami ochronnymi przyjętymi przez IATTC oraz przekazuje je dyrektorowi IATTC. W przypadku gdy badanie wykaże, że wniosek nie spełnia warunków określonych w niniejszym ustępie, Komisja niezwłocznie informuje zainteresowane państwo członkowskie o niemożności przesłania całości lub części wniosku dyrektorowi IATTC, z podaniem powodów.

3. Komisja informuje każde państwo członkowskie o ogólnym DML do rozdziału między statki pływające pod jego banderą.

4. Do dnia 15 stycznia każdego roku każde państwo członkowskie powiadamia Komisję o sposobie rozdziału DML między statki pływające pod ich banderą.

5. Do dnia 1 lutego każdego roku Komisja przekazuje dyrektorowi IATTC wykaz i informację o rozdziale DML między statki rybackie Wspólnoty.

Artykuł 26

Ochrona innych gatunków niedocelowych

1. Sejnery, w zakresie, w jakim jest to wykonalne, uwalniają niezwłocznie w stanie nieuszkodzonym wszystkie żółwie morskie, rekiny, bonito, koryfeny i inne okoniokształtne, raje oraz inne gatunki niedocelowe.

2. Należy zachęcać rybaków do opracowywania i wprowadzania technik i sprzętu, które ułatwiają szybkie i bezpieczne uwalnianie wszelkich zwierząt tego typu.

Artykuł 27

Żółwie morskie

1. Ilekroć zauważy się żółwia morskiego w sieciach, należy podjąć w racjonalnym zakresie wszelkie wysiłki w celu uratowania go, zanim zapłącze się w sieci, włącznie z wysłaniem w razie konieczności łodzi motorowej.

2. Jeżeli żółw morski jest zaplątany w sieć, wyciąganie sieci musi zostać wstrzymane, gdy tylko żółw wydostanie się z wody oraz nie może zostać ponownie podjęte do momentu uwolnienia i wypuszczenia żółwia.

3. Jeżeli żółw morski znajdzie się na pokładzie statku, należy zastosować wszystkie odpowiednie metody pomagające przywrócić go do normalnego stanu, zanim zostanie ponownie wypuszczony do wody.

4. Zakazane jest wyrzucanie do morza z tuńczykowców toreb z soli i innych plastikowych odpadów.

5. Jeżeli jest to możliwe, żółwie morskie, które dostały się do urządzeń powodujących koncentrację ryb lub innych narzędzi połowowych, są uwalniane.

6. Urządzenia powodujące koncentrację ryb niewykorzystywane do połowów są wydobywane z wody.

TYTUŁ V

ŚRODKI TECHNICZNE STOSOWANE NA OBSZARZE 4

Artykuł 28

Ograniczenie strat

Państwa członkowskie podejmują środki mające na celu ograniczenie do minimum strat, odrzutów, połowów przez narzędzia zagubione lub porzucone, zmniejszenie zanieczyszczenia powodowanego przez statki rybackie, obniżenie ilości złowionych ryb lub innych zwierząt z gatunków niedocelowych oraz zmniejszenie negatywnego wpływu na gatunki pokrewne lub zależne, w szczególności na gatunki zagrożone wyginięciem.

TYTUŁ VI

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 29

Ssaki morskie

1. Zakazane jest otaczanie okrężnicami wszelkich stad lub grup ssaków morskich.

2. Ustęp 1 ma zastosowanie do wszystkich statków rybackich Wspólnoty z wyjątkiem statków wymienionych w art. 23.

Artykuł 31

Uchylenie

Niniejszym uchyla się rozporządzenie (WE) nr 973/2001.

TYTUŁ VII

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 30

Procedura komitetu

Środki, które mają zostać podjęte na mocy art. 6 ust. 4 i art. 8 ust. 2, przyjmuje się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 30 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002.

Artykuł 32

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 7 maja 2007 r..

W imieniu Rady

H. SEEHOFER

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Wykaz gatunków masowo migrujących

- Tuńczyk długopłetwy, biały: *Thunnus alalunga*
 - Tuńczyk zwyczajny, błękitnopłetwy: *Thunnus thynnus*
 - Opastun: *Thunnus obesus*
 - Bonito, tuńczyk pasiasty: *Katsuwonus pelamis*
 - Pelamida: *Sarda sarda*
 - Tuńczyk żółtopłetwy: *Thunnus albacares*
 - Tuńczyk czarnopłetwy: *Thunnus atlanticus*
 - Tunek, wszystkie gatunki: *Euthynnus spp.*
 - Tuńczyk południowy: *Thunnus maccoyii*
 - Tazar, wszystkie gatunki: *Auxis spp.*
 - Prażmowate: *Bramidae*
 - Marlin, wszystkie gatunki: *Tetrapturus spp.*; *Makaira spp.*
 - Żaglica, wszystkie gatunki: *Istiophorus spp.*
 - Miecznik: *Xiphias gladius*
 - Sajra, wszystkie gatunki: *Scomberesox spp.*; *Cololabis spp.*
 - Koryfena; koryfena mała: *Coryphaena hippurus*; *coryphaena equiselis*
 - Rekiny: *Hexanchus griseus*; *Cetorhinus maximus*; *Alopiidae Rhincodon typus*; *Carcharhinide*; *Sphyrnidae*; *Isuridae*; *Lamnidae*.
 - Walenie (wieloryby i morświny): *Physeteridae*; *Balenidae*; *Eschrichtiidae*; *Monodontidae*; *Ziphiidae*; *Delphinidae*.
-

ZAŁĄCZNIK II

Wykaz ICCAT gatunków tuńczyka i tuńczykopodobnych

- Tuńczyk zwyczajny, błękitnopłetwy: *Thunnus thynnus*
 - Tuńczyk południowy: *Thunnus maccoyii*
 - Tuńczyk żółtopłetwy: *Thunnus albacares*
 - Tuńczyk długopłetwy, biały: *Thunnus alalunga*
 - Opastun: *Thunnus obesus*
 - Tuńczyk czarnopłetwy: *Thunnus atlanticus*
 - Tunek atlantycki: *Euthynnus alletteratus*
 - Bonito, tuńczyk pasiasty: *Katsuwonus pelamis*
 - Pelamida: *Sarda sarda*
 - Tazar: *Auxis thazard*
 - Tazar marun: *Auxis rochei*
 - Orcyn: *Orcynopsis unicolor*
 - Solandra: *Acanthocybium solandri*
 - Makrela hiszpańska: *Scomberomorus maculatus*
 - Makrela kawala: *Scomberomorus cavalla*
 - Makrela zachodnioafrykańska: *Scomberomorus tritor*
 - Makrela brazylijska: *Scomberomorus brasiliensis*
 - Makrela królewska: *Scomberomorus regalis*
 - Żaglica biała: *Istiophorus albicans*
 - Marlin czarny: *Makaira indica*
 - Marlin błękitny: *Makaira nigricans*
 - Marlin biały: *Tetrapturus albidus*
 - Miecznik: *Xiphias gladius*
 - Marlin długonosy: *Tetrapturus pfluegeri*
-

ZAŁĄCZNIK III

Długość statków (art. 6 ust. 2)

Definicja długości statków według ICCAT:

- dla każdego statku rybackiego zbudowanego po dniu 18 lipca 1982 r. – 96 % całkowitej długości kadłuba, mierzonej w płaszczyźnie wodnicy na wysokości równej 85 % najmniejszej wysokości bocznej, mierzonej od górnej krawędzi stępki lub długość mierzona w płaszczyźnie tej wodnicy, od przedniej krawędzi dziobnicy do osi trzonu sterowego, jeżeli długość ta jest większa. Na statkach z przegłębieniem konstrukcyjnym długość tę mierzy się w płaszczyźnie równoległej do wodnicy konstrukcyjnej,
- dla każdego statku rybackiego zbudowanego przed dniem 18 lipca 1982 r. – długość zarejestrowana, wpisana do rejestrów krajowych lub innych rejestrów statków.

ZAŁĄCZNIK IV

WIELKOŚĆ MINIMALNA

(Artykuł 8 ust. 1)

Gatunek	Wielkości minimalne
Tuńczyk błękitnoplełwy (<i>Thunnus thynnus</i>) ⁽¹⁾	6,4 kg lub 70 cm
Tuńczyk błękitnoplełwy (<i>Thunnus thynnus</i>) ⁽²⁾	10 kg lub 80 cm
Włócznik (<i>Xiphias gladius</i>) ⁽³⁾	25 kg lub 125 cm (zuchwa)

⁽¹⁾ Wielkość minimalna stosowana wyłącznie do części wschodniej Oceanu Atlantyckiego.

⁽²⁾ Wielkość minimalna stosowana wyłącznie do Morza Śródziemnego.

⁽³⁾ Wielkość minimalna stosowana wyłącznie do Oceanu Atlantyckiego.